

Oğlan ve Sekreterkuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Sekreterkuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Güneşli savanda, otların altın bir deniz gibi dalgalandığı yerde, Kito adında bir oğlan yaşırdı. Sekiz yaşındaydı, küçük ve sıskaydı, sıcak kahverengi teni ve kısa kıvırcık siyah saçları vardı. Parlak koyu kahverengi gözleri hiçbir şeyi kaçırmazdı. Çubuklar ve ip için bez bir çanta taşırdı, her zaman keşfe hazırdı. Aralıklı dişli gülümsemesi iyi bir soruyu sevdiğini gösterirdi.

Bir parlak sabah, Kito otların arasında yürüyen uzun bir kuş gördü. Bu bir sekreterkuşuydu, tanıdığı her kuştan daha uzundu. Gri ve beyaz tüyleri parıldıyordu ve başında taç gibi uzun siyah tüyler dikilmişti. Uzun pembemsi gri bacakları yüksek ve yavaş adımlarla yürüyordu. Kito fısıldadı: 'Bu bacaklar nasıl çalışıyor?'

Sekreterkuşu durdu ve delici sarı gözlerle baktı. Sonra ayaklarını yere sertçe vurdu—tak, tak, tak! Böcekler ve küçük bir yılan otların arasından kaçıştı. Kuşun keskin kıvrık gagası onları kapıverdi. Kito'nun gözleri kocaman açıldı. 'Akşam yemeğini harekete geçiriyor!' diye soluğu kesildi. 'Bu bacaklar akıllıca araçlar!' Çok hareketsiz oturup her hareketi izledi.

Kito daha fazlasını bilmek istedi. Böyle uzun bacaklar nasıl devrilmeden bu kadar yükseğe adım atabiliyordu? Kuşun bir bacağına kaldırışını, dizini büküşünü ve ayağını düz bir şekilde yere koyuşunu izledi. Kuşun turuncu yüz lekesi güneşte parlıyordu. 'Bunu denemeliyim,' dedi Kito. Çantasını açtı ve çubuklarla ipi çıkardı. 'Bir kuş bacağı makinesi yapacağım!'

Köyün kenarına dönen Kito iki uzun çubuk ve bir parça ip buldu. Çubukları bükülebilen bir eklem yapmak için birbirine bağladı. Çekmek için üst kısmın etrafına ip doladı. İpi çektiğinde çubuk bacak yükseğe kalktı. 'Evet!' diye sevindi. 'Şimdi arkadaşlarıma sekreterkuşunun nasıl adım attığını gösterebilirim!' Aralıklı dişli gülümsemesi iyice genişledi.

Arkadaşı Amara koşarak geldi, iki dolgun afro topuzu zıplıyordu. Beyaz puantiyeli yeşil bir elbise ve çizgili bir saç bandı takıyordu. 'Bu da ne?' diye sordu, yuvarlak koyu gözleri parıldayarak. Kito ona çubuk ve ipten yapılmış bacağı gösterdi. 'Dene!' dedi. Amara kıkırdadı ve ipi çekti. Çubuk bacak yükseğe kalktı. 'Vay canına!' diye güldü. 'Dev bir kuş adımı gibi!'

Amara büyük adımı tekrar tekrar denedi. Kendi bacağını yükseğe kaldırdı, sonra mavi sandaletini yere vurdu. 'Tak!' dedi. 'Ben bir sekreterkuşuyum!' Kito güldü. 'Böcekleri harekete geçiriyorsun!' Ona kuşun dizini nasıl büktüğünü ve ayağını nasıl düz bastığını gösterdi. 'Uzun bacaklar otların üzerinden görmesine ve yiyecek için yere vurmasına yardımcı olur,' diye açıkladı. Amara başını salladı, gülümserken çilleri dans etti.

Kısa süre sonra diğer çocuklar toplandı. Çubuk ve ipten yapılmış bacağı denemek istediler. Kito iki arkadaşın aynı anda deneyebilmesi için daha fazla çubuk bağladı. Herkes bacaklarını yükseğe kaldırıp yere vururken kıkırdadı. 'Bu çok eğlenceli!' dedi bir oğlan. 'Kuşun hazır araçları var!' Amara her arkadaşına ipi nazıkçe nasıl çekeceğini göstermeye yardım etti. Bütün grup birlikte öğreniyor ve gülüyordu.

Kito onlara sekreterkuşunun uzun bacaklarının uzun otların arasında nasıl yürümesini sağladığını anlattı. 'Böcekleri ve yılanları yüksekten görebiliyor,' dedi. 'Sonra onları harekete geçirmek için yere vuruyor.' Çocuklar yere vurma hareketini çalıştı. Dizlerini kaldırıp ayaklarını yere indirdiler—tak, tak! 'Benim bacaklarım çok kısa,' dedi Amara kıkırdayarak. 'Ama yine de yere vurabilirim!'

Yanlarından geçen bir yetişkin gülümsedi. 'Siz hepiniz ne yapıyorsunuz?' diye sordu. Kito gururla çubuk ve ipten yapılmış bacağına kaldırdı. 'Sekreterkuşunun nasıl hareket ettiğini öğreniyoruz,' dedi. 'Uzun bacakları bir uyum—hayatta kalmasına yardımcı olan akıllıca bir hile.' Yetişkin başını salladı. 'Sen tam bir bilim insanısın,' dedi. Kito'nun aralıklı dişli gülümsemesi daha da genişledi.

O öğleden sonra Kito ve Amara çocukları savanın kenarına götürdü. Gerçek sekreterkuşunun uzakta yürüyüşünü izlediler. Uzun pembemsi bacakları yükseğe adım atıyor, siyah baş tüyleri sallanıyordu. 'Bak!' diye fısıldadı Amara. 'Yere vuruyor!' Kuş ayaklarını yere vurdu ve böcekler dağıldı. Çocuklar sevinçle soluğu kesildi. Kuşun akıllıca hilesini yeni gözlerle gördüler.

Kito göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. Merakı basit bir soruyla başlamıştı: bu bacaklar nasıl çalışıyor? Şimdi bütün arkadaşları da meraklıydı. 'Başka hangi hayvanların akıllıca hileleri var?' diye sordu bir kız. 'Hadi öğrenelim!' dedi Kito. Amara ellerini çırpı. 'Daha fazla gösteri yapabiliriz!' Çocuklar dokumacı kuşlar, bok böcekleri ve mirketler hakkında sohbet ettiler. Savan harikalarla doluydu.

Köye dönen Kito ve Amara küçük bir 'merak köşesi' yaptılar. Çubuk ve ipten yapılmış bacaklarını koydular ve sekreterkuşunun resimlerini çizdiler. Diğer çocuklar incelemek istedikleri hayvanların resimlerini eklediler. 'Her birinin nasıl hareket ettiğini izleyeceğiz,' dedi Kito. Amara başını salladı. 'Ve onların hilelerini deneyeceğiz!' Köşe her gün daha da hareketlendi, sorular ve kıkırdamalarla doldu.

Bir akşam Kito çubuk ve ip çantasıyla oturdu. Uzun sekreterkuşunu ve yere vuran ayaklarını düşündü. İzleyerek ve deneyerek ne kadar çok şey öğrendiğini düşündü. Amara yanına oturdu. 'Biliyor musun,' dedi, 'her şeyi senin sorun başlattı.' Kito gülümsedi. 'Merak bir anahtar gibidir,' dedi. 'Yaban hayatının kapısını açar.'

Ertesi sabah çocuklar savana döndü. Sessizce hareket ettiler ve dikkatle izlediler. Turuncu yüzü parlak bir sekreterkuşu yürüyüp geçti. Çocuklar bacaklarını kaldırdı ve onun büyük adımlarını taklit ederek yavaşça yere vurdu. Kuş başını yana eğdi, sanki merhaba der gibi. Herkes kıkırdadı. Etraflarındaki yaban hayatına yakın hissettiler, sırlarını adım adım öğrenerek.

O günden sonra Kito ve arkadaşları savan hayvanlarına yeni gözlerle baktılar. Daha fazla akıllıca hile keşfettiler—böceklerin nasıl yuvarlandığını, kuşların nasıl yuva ördüğünü, mirketlerin nasıl nöbet tuttuğunu. Ve her zaman uzun pembemsi bacaklı ve siyah tüylü tepeli sekreterkuşunu hatırladılar. Onun büyük adımları koca bir merak serüveni başlatmıştı. Sonuçta her soru açılmayı bekleyen bir kapıdır.